

Selina DE MAEYER

Freelance fotografe

In haar foto's van mode en artiesten creëert Selina DE MAEYER (25) een eigen droomwereld, zwierig en exotisch. Ook in haar hoedanigheid als jonge gelovige is de camera nooit ver weg. Twee jaar geleden werkte ze mee aan het boek *De Madridgeneratie* en ook in het Verse-Visteam is ze de fotograaf met dienst.

'Ik wil dat iedereen kan proeven van wat God doet met een mens'

Inge AELBRECHT & Merijn VINCKE

De showbizwereld doet denken aan ongebonden relaties, aan geld en rock-'n-roll. Voor een jongere is het in die wereld vast niet evident om ervoor uit te komen dat je gelovig bent. Toch schaamt Selina DE MAEYER er zich niet voor.

–Hoe doe je dat, uitkomen voor je geloof in die showbizwereld?

Het is niet makkelijk, maar ik ben open over mijn geloof. De mensen met wie ik in contact kom, zien ook dat ik het meen. Ze merken dat ik 'iets' heb. Andersdenken-tonen daardoor meestal respect en begrip voor mij en op mijn beurt heb ik respect voor hen. Ik zal nooit beweren dat ik de waarheid in pacht heb, maar wel dat de Waarheid mij in pacht heeft.

De showbizwereld is een ijdele wereld. Houd je er een andere levensvisie op na, dan is het niet makkelijk om daar stabiel en standvastig in te blijven. Maar het geloof in God en het herbronnen in de zondagsmis en bij andere gelovigen geven me kracht. Ik houd me sterk, met vallen en opstaan, en getuig van mijn geloof.

Ik zeg 'getuigen', want ik zal nooit proberen om iemand te overtuigen. Liefde dringt zich immers niet op. Ik vind het leuk en uitdagend dat ik van God de kans kreeg om te evangeliseren. Zo gebeurt het dat ik op café tot in de late uurtjes diepe gesprekken voer. Vaak krijg ik dan te horen: „Ik wou dat ik ook kon geloven in die God, maar ik kan het niet.” Waarop ik dan steevast antwoord: „Maak je geen zorgen, Hij gelooft wel in jou.”

–Hoe ervaar jij jouw geloof?

Ik ben voor honderd procent zeker van mijn geloof. Ik geloof meer bepaald heel sterk in een Levende God die er altijd is, niet alleen als het mij uitkomt. Iemand die me onafgebroken ziet, die me door en door kent, beter zelfs dan ik mezelf ken. Ik ben maar een mens, ik maak fouten. Maar dankzij het sacrament van de biecht krijgen wij, mensen, van God de kans om te streven naar heiligheid.

Het geloof geeft ook zin en doel aan mijn leven. Het is een houvast. Het daagt me uit om te getuigen. Wat me gelukkig maakt en wat me diepe vreugde geeft, dat wil ik kunnen delen met anderen. Ik kan het niet voor mezelf houden. Ik wil dat iedereen kan proeven van wat God doet met een mens, van wat de Liefde van God kan doen met een mens.

God roept ons. Ik geloof dat wij, mensen, komen van die Liefde, dat wij leven met die Liefde en dat wij teruggaan naar die Liefde.

Selina De Maeyer: „Het gebed verandert God niet, het verandert diegene die bidt.” © Selina De Maeyer

God is de bron, de drager en het doel van mijn leven.

Ik denk dat je het geloof kunt herkennen in mensen. Het geloof kan in ons leven. Wanneer de Liefde van God in iemand leeft, dan straalt die persoon dat vuur ook uit naar anderen en dan kunnen mensen worden geraakt, onbewust of bewust.

„Ik zal nooit beweren dat ik de waarheid in pacht heb, maar wel dat de Waarheid mij in pacht heeft”

–Was jouw geloof altijd al zo sterk?

Ik ben gelovig opgevoed. Als kind gingen mijn zus en ik mee naar de mis, maar onze ouders drongen ons hun geloof nooit op. Toch had ik altijd al een sterk geworteld geloof in God. Als tiener ging ik een tijdlang niet naar de mis en er waren ook momenten dat ik me zo zondig voelde, dat ik het niet kon opbrengen. Maar ik verloor mijn geloof nooit.

Hoe meer miserie ik heb, hoe groter mijn geloof wordt en hoe meer ik me tot God

aangetrokken voel. Ook al verwijderd de zonde me van God, het gebed brengt me opnieuw dichterbij. Want het gebed verandert God niet, het verandert diegene die bidt.

Vanaf het moment dat ik in de kunsthumaniora terecht kwam, ging ik nadrukkelijker op zoek naar antwoorden op vragen die anderen me stelden.

–Vind je jouw geloof terug in je werk?

De schoonheid die ik zie in de schepping probeer ik te vertalen in mijn werk. De projecten die ik krijg in de Kerk of in de gelovige gemeenschap vind ik daarnaast ook geweldig. Het is een verademing om mijn fototoestel op religie te kunnen richten. Ik hoop dat ik zo andere mensen raak.

Ook in mijn gebruikelijke werk probeer ik die boodschap te geven. Ik heb een eigen stempel. Mijn foto's zijn gevoelig en dromerig en gaan op zoek naar de hoop of het licht in de duisternis, naar de ongerepte wereld en naar puurheid, naar de balans tussen kwetsbaarheid en kracht. Ik ben ontzettend dankbaar dat God mij als zijn instrument gebruikt om ongedwongen te getuigen. Ik werk overigens ook voor de Sint-Egidiusbeweging, als fotograaf en als vrijwilliger.

–In 2011 nam je deel aan de Wereldjongerendagen in Madrid. Hoe ervoer je dat?

De manier waarop verscheidene culturen daar in eenheid samenkwamen, raakte me diep. Ik had sterk het gevoel dat dat niet zomaar gebeurde. Ik voelde die Ene God die er is voor ons allemaal. We zijn broers en zussen van elkaar. Je hoeft niet te praten met de anderen om te weten dat ze hetzelfde denken. Dat gevoel van eenheid is zo sterk.

Ik vind het buitengewoon interessant om met anderen van gedachten te wisselen over het geloof. Het verdiept mijn eigen overtuiging. Ik herinner me bijvoorbeeld sterk het moment dat er een storm opstak over Quatro Vientos, het vliegveld waar alle deelnemers tijdens het slotweekend samenkwamen. Er heerste toen een haast tastbare verbondenheid met God. Mensen bleven vreugdevol bidden, vol vertrouwen in God, ondanks de storm. Na regen komt zonneschijn. De beleving van het samenzijn met andere gelovigen, raakt me echt heel diep. Het doet goed, het voelt als thuiskomen.

Ik verwacht dan ook dat het geloof me in Rio opnieuw zal verrassen. Groeien in de waarheid doen we immers ons hele leven. Zo blijf ik mijn geloof uitdiepen.